

Sygn. akt V U 609/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant sekr. sądowy Małgorzata Przybyła

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 r. w Kaliszu

odwołania W. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 6 czerwca 2018 r. Nr (...)

w sprawie W. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 6 czerwca 2018 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu W. N. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 kwietnia 2018 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 czerwca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił W. N. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Zakładach (...) w K. w okresie 18.02.1976 - 17.01.1998 oraz w okresie 22.01.1998 – 31.12.1998.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. N. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu jako okresu pracy szczególnej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący W. N. urodzony (...) w okresie 18.02.1976 – 17.01.1998 oraz w okresie 22.01.1998 – 29.07.2000 był pracownikiem Zakładów (...) w K.. Miejscem pracy odwołującego była (...) w O. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy najpierw jako pomocnik ubojowca a od października 1977 r. – jako ubojowiec.

dowód: świadectwa pracy, dekrety płacowe w aktach osobowych.

W powyższym okresie – za wyjątkiem okresu 17.03. – 22.10.1981 gdy w związku z wyjazdem do pracy w byłej NRD odwołujący korzystał w macierzystym zakładzie z urlopu wypoczynkowego – odwołujący pracę na wskazanych

stanowiskach wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio przy uboju zwierząt na terenie zakładów mięsnych.

dowód: świadectwa pracy z wpisem o pracy w warunkach szczególnych w aktach

ZUS, zeznania świadków: J. L., J. S., pisma urlopowe

w aktach osobowych.

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się łącznym okresem składkowym i nieskładkowym w rozmiarze 25 lat 7 miesięcy i 27 dni. Odwołujący nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/ bezsporne /

Sąd dał wiarę przedłożonym w ZUS-ie świadectwom pracy, zeznaniom świadków oraz dokumentacji pracowniczej w aktach osobowych odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... / Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm. / ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący

co najmniej 15 lat oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku kobiet co najmniej 20 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji pracowniczej oraz zeznania świadków wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący będąc ubojowcem zatrudnionym w miejscu wykonywania uboju, wykonywał co najmniej od 1 października 1977 r. - z przerwą w okresie od 17.03.1981 r. do 22.10.1981 r. - do 31 grudnia 1998 r. prace bezpośrednio przy uboju zwierząt rzeźnych. Praca taka spełniały warunki wymienione w wykazie A dział X pkt. 8 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Również tego samego rodzaju prace wymienione są w załączniku do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1986 r. (dział X poz.3 pkt. 6) . Prace takie odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi ponad 15 lat. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25- letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał rozwiązany stosunek prac. Miał również ukończony 60-ty rok życia.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.